

Grunde, der har givet Anledning til denne Lov, desværre stadig foreligger, maa det anses for nødvendigt at forlænge dens Gyldighed, og jeg skal her tillade mig at bringe i Forslag, at denne Lov, der nu har Gyldighed til den 1. Maj 1919, fornyes til den 1. Januar 1920, hvis den ikke forinden ophæves ved kongelig Anordning.

Dernæst skal jeg tillade mig at forelægge for det høje Ting *Forslag til Lov om Politiets Ordning og Forslag til Lov om Statspolitiet*. Disse Love er udarbejdede af en ved kongelig Anordning af 23. Oktober 1916 nedsat Kommission til Forberedelse af en Omordning af de gældende Regler med Hensyn til Politiets Ordning m. v. Begge Lovforslag er Resultater af denne Kommissions Forhandlinger. Hele Foranstaltningen er nødvendiggjort derved, at den nye Retsplejeordning skal træde i Kraft den 1. Oktober 1919, hvorved Politiet faar helt nye Opgaver. Det er da ikke muligt at administrere den nye Ordning med de gamle Organer. De Forslag, der her er stillede, er Resultatet af Kommissionens Overvejelser, delvis af et Kompromis indenfor Kommissionen. Jeg skal i saa Henseende henvise til Kommissionens Betænkning og de Bemærkninger, der i øvrigt ledsager Forslagene. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslagene til Tingets Velvillie.

Endvidere skal jeg tillade mig at forelægge Forslag om, at Barbererne og Frisørerne skal have Lov til at holde lukket paa Folkekirkens Helligdage. Dette Lovforslag er foranlediget ved en Henvendelse til Justitsministeriet fra et af de danske Provinsers Barber- og Frisørforeninger og af Hovedorganisationen af Barber- og Frisørmestre i København nedsat Udvalg, som har indstillet, at det i Overensstemmelse med Beslutninger, vedtagne paa de nævnte Organisationers Delegeretmøder og Generalforsamlinger, fastsættes, at Barber- og Frisørforretninger i hele Landet skal holdes lukkede hele Dagen paa Folkekirkens Helligdage, dog saaledes, at de Skærtorsdag kan holde aabent til Kl. 12. Naar der indtræffer to Helligdage i Træk, bortset fra Skærtorsdag og Langfredag, maa Forretningerne holdes aabne til Kl. 2 paa den sidste Helligdag og, naar der indtræffer 3 Helligdage, til Kl. 12 paa den mellemste af dem. Det er et Forslag, der specielt angaar Mænd.

Idet jeg tror at kunne henvise til, at jeg har fattet mig i Korthed med Hensyn til disse Forslag, maa jeg bede om nogen mere Overbærenhed, naar jeg nu kommer

til det sidste Forslag, jeg skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, og som vist vil vække mere Interesse hos Kvinderne. Denne Sag er nemlig af en saadan Beskaffenhed, at det er nødvendigt at gøre ret udførligt Rede for Lovforslagets Indhold. Det er *Forslag til Lov om Ægteskab*. Naar dette Lovforslag sammen med det Forslag om Kvinders Adgang til Embeder og Stillinger indenfor Administrationen, der i Dag staar paa Dagsordenen for at blive underkastet anden Behandling, en Gang maatte være ophøjet til Lov, vil Kvinderne i Danmark i alt væsentligt, hvad Lovgivningens Stilling til dem angaar, være ligestillede med Mændene. Fuld Ligeret mellem Mænd og Kvinder vil, i alt Fald i alt væsentligt, ad Lovgivningens Vej være sikret. Dette er kun en naturlig Følge af, at Kvinderne ved Grundloven af 1915 fik Valgret og Valgbarhed til Rigsdagen og derved fuld Ligestilling med Mænd i statsborgerlig Henseende.

Forslag til Lov om Ægteskab, som jeg altsaa her har den Ære at forelægge for det høje Ting, er udarbejdet af den skandinaviske Kommission og kommer til den høje Rigsdag med den Vægt, som et Forslag har, der er Resultatet af det udmærkede Samarbejde, som i denne Kommission finder Sted mellem lærde og indsigtsfulde Repræsentanter for de tre nordiske Lande. Den danske Rigsdag har bestandig vist stor Imødekommenhed og Hensyntagen overfor de Forslag, der fremkommer fra denne Kommission. Jeg skal henvise til de store og vigtige Lovforslag, som er Resultatet af det skandinaviske Samarbejde, og som Rigsdagen allerede har vedtaget. I 1917 gennemførtes her paa Rigsdagen Lovene om Køb paa Afbetaling, om Kommissioner, om Handelsagentur og handelsrejsende og om Aftaler m. m. Og allerede tidligere var store og væsentlige Lovforslag ophøjede til Lov efter at være bearbejdede og forberedte som fælles skandinavisk Lovgivning. Jeg kan henpege paa Vekselloven, Fimaloven, Søloven, Checkloven og Købeloven. Naar dette ulige vigtigere Lovforslag om Ordningen af vore familieretlige Forhold nu kommer til den høje Rigsdag i den Skikkelse, hvori den skandinaviske Familieretskommission har formuleret det, haaber jeg, at det vil kunne paaregne den samme Imødekommenhed fra den danske Rigsdags Side som de af mig nævnte mange tidligere Lovforslag.

Den skandinaviske Kommission, hvis sidste Resultat foreligger her i Forslag til